

متن پرسش

استاد عزیز سلام علیکم سوالی در مورد شریفه ی « و من یغفر الذنوب الا الله » داشتم آیا اشاره به این است که فقط اعتراف و پشیمانی در پیشگاه خداوند موجب آرامش وجدان انسان می شود یا این منظور این است که توبه فقط در پیشگاه خداوند آثار سوء گناه را چه در دنیا و چه در آخرت از بین می برد و سوال دیگر این که آیا کسانی که در مذاهب دیگر معتقدند که اعتراف پیش پدر روحانی باعث بخشیده شدن گناهشان می شود آیا با این کار وجدانشان به آرامش می رسد و آیا این کار می تواند جهت زندگی آنان را از گناه برگرداند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: وقتی قرآن می فرماید: «وَمَنْ یَغْفِر الذَّنُوبَ إِلَّا اللهُ» می خواهد بگوید برای برگشت به تعادل و منور شدن به توحید، باید به حضرت الله رجوع کنید و دل را متوجه حضرت حق نمایید تا به نور توحید از شرک و پراکندگی شخصیت به توحید و یگانگی شخصیت برسید و پیامبران برای این کار فرستاده شده اند. پس صرف اعتراف به گناه مطرح نیست، بلکه رجوع قلبی به خداوند و عبور از شخصیت قلبی باید در میان آید و معلوم است که اعتراف به گناه نزد پدر روحانی یک کار پوچ و جاهلانه است زیرا باید خود را در ذیل نور توحید قرار داد تا جان ما از شرک به نور توحید منور شود. پدر روحانی چگونه می تواند انوار الهی را به جان ما متجلی کند؟ رجوع به ائمه «علیهم السلام» هم با توجه به این نکته است که ما مقام اصلی آنها را، انوار عرشی می دانیم که می توان در ذیل ولایت آنها منور به توحید الهی شویم. موفق باشید